

DARUL CINCIZECIMII

„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.”

Faptele Apostolilor 1:39

De când ai zis: „Lumină să se facă!”
Și-n jurul meu lumină s-a făcut,
Cunosc întâia zi dintr-o viață
Și-ntâiul pas pe drumul început.

Cunosc de-atunci iubirea Ta cerească
Cunosc noianul Tău de îndurări,
Purtarea Ta de grijă, părintească,
Și harul ce-l primește din patru zări.

Cunosc cum ai lăsat aici în lume
Pe Fiul Tău să moară-n locul meu...
Cum... viu din morți, chematu-m-a pe nume
Și cum de-atunci, eu sunt copilul Tău.

Ca unui fiu, arvuna moștenirii,
Părinte bun, mi-ai dat-o pe pământ...
Tu, minunata Ta făgăduință,
Pecetluit-o-ai cu Duhul Sfânt.

În Duhul Tău eu am călăuzire,
Și „foc nestins” pe vatra de altar,
Izvor de mângâiere și putere,
Și apa vie ce mi-o dai în dar.

Prin Duhul Sfânt fac explorarea sfântă
A țărmlui cerese făgăduit,
Sunt fericit și inima mea cântă
De dragostea cu care m-ai iubit.

Aș vrea să-Ți mulțumesc, iubit Părinte,
De Darul Cincizecimilor, nespus!
De toate revărsările preasfinte,
Ce se-implinesc de-atuncea în Isus.

Îți simt mireasma sărbătorii
Și „focul viu” în flăcări pe altar,
Mă plec așa ca dimineața zorii
Naintea soarelui ce vine iar.

Mă plec să-Ți mulțumesc din suflet Doamne
Căci dup-aproape două mii de ani
Trăiește și eu fiorul Cincizecimii...
Precum ai zis - nu ne-ai lăsat orfani!

EMIL BULGĂR